

B.
1000 -
1014.

כ' צמות לט 373
Mant. 1724

ד"ר תקון חצות 1747 Mant.

קדר תחטט 1756 Mant.

737 קדר יחזיק חטט
303 קדר 1/4 לט 1771

כ' צות החטט לט 1771
כ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

לכ' צות חטט 1771
לכ' צות חטט 1771

צ"ה
998

LIBRIS

EX LIBRIS M. MONTANA

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 1000-14.

שמח שמחני ביום מלאה
כי מצ' שנה לימי חי'
אוי דוד קויפמאן

Br. J. J. 1895.

נדר הניקוז הצות

אשר הנהיג ליסר בין המצרים אחר הצות יום - החכם
דבוסלא הסקובל האלה - בסה"ר משה זכות וצו' קל

הסדר הנכון הלוח נאך ויאה לעשיתו באשכמה לראש
אשמודה ובין המצרים אחר הצות - והנה זה התיקון
המהזור לכל הצות לילה לעכדי ה' ולחושני שמו - ואשרי
איש ירא ה' אשר נשאו לבו להתעורר ולהשתחף כפ'
השוחפין העליונים אבלי ציון המצוינים למעלה כאשר
הפליג סאד בכפר חורף על הדבר הזה והסדר הסתוקן
זה הארו:

נדבם במנטיובה שנה בהצות הלילה לפ"ק

כבית מעלה הרומא כמרח"ר רפאל חיים

מאיטליה נר"ו

In Mantova Con Licenza de Supetiori

סדר חצות

התנבר בארץ לקום ותערה מיר ג' מים על ידיך ולא תפסיע שלש פסיעות קודם נמולה וחסר
ברכותיך עד ואני אברכם ואז חלץ אציל הפתח סמוך אל המזוזה ששם סוד שכינה
והשב על הארץ יחף יגלים ותתעטף ראשו כאבל ותרבה בכנייה כפי הנהגות השנים אמר על מצחך
בסקום הנחת הפילון ותתמרמר על שריפת התורה ואחר כך תאמר בכונה גדולה :

לְיַחְדָּא שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיקָה הוּא וְשְׂכִינְתִּיה בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמוֹ
לְחַבְרָא יְהוָה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל :
ומהחיל לקונן ויכוין במזמור זה לככות על חרבן הבית

עַל נְהָרוֹתוֹ בְּכֹל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גִסְבְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן : עַל־עַרְבִים
בְּתוֹכָהּ תִּלְוֵנוּ בְּנִרוֹתֵינוּ : כִּי שֵׁם וְשִׂאלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבִרְיֵי־שִׁיר
וְתוֹלְלוֹנוּ שְׂמַחַה שִׁירֵנוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן : אִיךְ נִשִּׁיר אֶת־שִׁירֵי עַל
אֲדָמַת נֹכַח : אִם־אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי : תִּדְבַּק לִטְוֵנִי ו
לְחַבִּי אִם־לֹא אֲזַכְּרֶנִּי אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחַתִּי :
זָכַר יי וְלִבִּנִי אֲדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲמָרִים עָרוּ וְעָרוּ עַד וַיִּסּוּד
בָּהּ : בְּתַבְבֵּל הַשְׂרוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלִם־לֶךְ אֶת־גְּמוּלְךָ שְׂגִמְלַת לָנוּ :
אֲשֶׁרִי וְשִׂיֵּאֲחוּ וְנִפְץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל־הַפֶּלַע :
יכוין במזמור זה לככות על הריגת הצדיקים

מְזֻמּוֹר לְאַסַּף אֱלֹהִים בְּאֵי גוֹיִם וּבְנַחֲלֶתְךָ טָמְאוּ אֶת־הַיְכָל קִדְשְׁךָ
שְׁמוֹ אֶת־יְרוּשָׁלַם לְעַיִים : נָתַנּוּ אֶת־נִבְלַת עַבְדֶּיךָ מֵאֲכָל
לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשֹׁר חֲסִידֶיךָ לְחֵיתוֹ־אֶרֶץ : שִׁפְכוּ דָמָם וּבְמִיֹּם סְבִיבוֹת
יְרוּשָׁלַם וְאִין קוֹבֵר : הֵינְנו חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ לַעַג וְקָלָם לְסַבִּיבוֹתֵינוּ :
עַד־מָה יי תִּאֲנַף לְנֹצַח תִּבְעֵר כְּמוֹ־אֵשׁ קִנְאֶתְךָ : שִׁפְךָ חֲטָאתְךָ אֶל־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׂמְךָ לֹא קָרְאוּ : כִּי
אָכַל אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־נְוֵהוּ הַשְּׁמוֹ : לֹא־תִזְכַּר־לָנוּ עֲזוֹת רֵאשֵׁנִים מִהָר
יְקַדְמוֹנוּ רַחֲמוּךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד : עֲזֹרְנוּ וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַד־דָּבַר כְּבוֹד־
שְׂמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכִפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ : לְמַה וְיִאֲמְרוּ הַגּוֹיִם
אִי־הָ אֱלֹהִים יוֹדֵעַ בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם־עַבְדֶּיךָ הַשְּׂפִיף : תִּבְוֹא
לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אִסִּיר כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוֹתָהּ : וְהִשֵּׁב לְשִׁכְנֵינוּ
שבעתם

שבעתים אל-חיקם חרפתם אשר חרפיה יי: ואנחנו עמקו וצאן
מרעיתך נודה לך לעולם לדור ולדור נספר תהלתך:

אוי	אמר יי מה-היה לנו
אוי	הביטה וראה את-חרפתנו אמהל
אוי	נחלתנו נהפכה לזרים
אמהל:	בתנו לנכרים
אוי	יתומים היינו ואין אב
אוי	מימינו בכסף שתינו
אוי	על צוארנו נרדפנו
אוי	טצרים נתנו יד
אוי	אבותינו חטאו ואינם
אוי	עבדים משלו בנו
אוי	בנפשנו נביא לחמנו
אוי	עורנו כתנור נכמרו
אוי	נשים בציון ענו
אוי	שירים בידם נתלו
אוי	בחורים טחון נשאו
אוי	זקנים משער שבתו
אוי	שבת משוש לבנו
אוי	נפלה עטרת ראשנו
אמהל:	אוינא לנו בייחטאנא
אוי	על-זה היה דוה לבנו
אמהל:	על-אדה חשכו עינינו
אוי	על הר-ציון ששכום
אמהל:	שועלים הלכו-בו
אמהל:	אתה יי לעולם תשב כסאך לדור

א מכון זכור יי מה היה לנו ר"מ מילה וסענין
 כי נמקום המילה נכנסה הערלה הנקראת חרפה
 גם מכון כי מה שהיה במחילה מלמדה הרחמים נזכרת
 בעולם שהוא סס היתה נמלוי מלפין העולה מה
 חזר להיות מרת הדין נזכרת הנקרא אלהים שהוא
 נגיד לנו וסענין כי מה נמילוחו סס הא נגימטר
 אלהים הרי מן מה נעשה אלהים:

אמתינו כאלמנות אמהל:
 עצינו במחיר יבאו אמהל:
 יגענו ולא הונח-לנו אמהל:
 אשר לשבע לחם אמהל:
 ואנחנו עזנתיהם סבלנו אמהל:
 פרק אין מידם אמהל:
 מפני חרב המדבר אמהל:
 מפני זלעפות רעב אמהל:
 בתלת בערי יהודה אמהל:
 פני זקנים לא נהדרו אמהל:
 ונערים בעץ פשלו אמהל:
 בחורים מנגינתם אמהל:
 נהפך לאבל מחולנו אמהל:

ב נפלה עטרת ראשנו מכון נה"מ נער כי הסכיב
 הנקראת ה' מחרונה של הווה נפלה ר"ל נפלה
 ונמקומה נסאר בטטדון שהוא עס ו' אומיות נגימ
 נער נסוד מי לך ארץ שמלכך נער גם מכון כי שך
 דכינס סהס נגי נער נברו על הרחמים וסוסר מהס
 המימוק סהס ה' מלמים של מדכי נגי נערה ומ"י סס
 או של אהיה: ג גם על זה היה דוה לבנו מכון
 כי זה היה יסוד ועל היסוד הוא הסוד כהסך לדוה
 כמנא כי על זה סהוא היסוד הוד דוה ממורת הוד
 ד על אלה וכו' מכון על אלה סהוא סוד
 ססה נכמות כיכל קסה כלול מו' הרי ו' סעמים ו' סס
 גימ' אלה: ה חשנו עיגיבו מכון כסטרט מחרת

סדר חצות

דוד: למה לנצח תשכחנו
 כסוד חלה מלביד ישראל :

תעובנו לארץ ימים: השיבנו יי אליך ונשובה הדש ימינו כקדם:
 כי אס-מאס מאסתנו קצפת עלינו עד-מאד: השיבנו וכו'
 הבט משמים וראה מובל קרשה ותפארתך איה קנאתך וגבורתך
 המון מעיד ורחמיה אלי התאפקו: כי-אתה אבינו כי אברהם
 לא ידענו וישראל לא יכירו אתה יי אבינו גאלנו מעולם שמה:
 ועתה יי אבינו אתה אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידה כלנו:
 למה תתענו יי מדרכה תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדך
 שכטו נחלתך: אל-תקצף יי עד-מאד ואל-לער תזכר עון הן הבטר
 נא עמך כלנו: למצער ירשו עם-קרשה צרינו בוססו מקרשה:
 ערי קרשה היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה: בית
 קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו היה לשרפת אש וכל-
 מחמדינו היה לחרבה: העל-אלה תתאפק יי תחשה ותעננו עד-
 מאד: המאס מאסת אר-יהודה אס-בציון געלה נפשך מרוע
 הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה
 בעתה: ידענו יי רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך: אל-תנחץ
 למען שמה אל-תנבל כסא כבודך זכר אל-תפזר בריתך אתנו:
 בהו אמר יי קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על-
 בניה מאנה להנחם על-בניה כי איננו: יי מפרום ישאג וממעון
 קדשו יתן קולו שאג ישאג על-נוהו: ויקרא יי אלהים צבאות ביום
 ההוא לבכי ולמספר ולקרחה ולחגר שק: על-אלה אני בוכיה עיני
 עיני יורדה מים בירחק ממני מנחם משיב נפשי הוה בני שוממים
 כי גבר אויב: על-שבר בת-עמי השברתי קדרתי שמה החוקתני:
 מיתתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי
 בת-עמי: אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: הן אראלם
 צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיו:

סדר חצות

נ

קינה לאומרה בחצות יום משבעה עשר בחסון ער אחר השעה כאכ

אוייה	אָזַעַק בְּתַאֲנִיָּה	אָרִים בְּקוֹל בְּכִיָּה
אמָהֶל	אָנוּ וְכֵן עָנוּ	חֹשֵׁי בְמַר עָנוּ
אוייה	לְגִלוֹת שְׂכִינַת יְהוָה	נְהַיֵּה נְהַיֵּה נְהַיֵּה
אמָהֶל	כִּי חָשְׁכָה מִנּוֹ	הִדְרַת מְאֹרֵנוּ
אוייה	הַנֶּעַם בְּמִאֲפְלֵיה	יַפְעַת מְשׁוֹשׁ קָרְיָה
אמָהֶל	אֵף צַר הִרְמַנּוּ	אֵף צוֹר הִרְמַנּוּ
אוייה	בּוֹ קִנְנָה חַיָּה	מְעוֹז לְאֵל הַיָּה
אמָהֶל	עֲדָרֵי בְעִיר חָנוּ	שָׁם יַעֲנֹת עָנוּ
אוייה	צָרָה בַּהוֹר שְׁבִיָּה	עֲטָרָה בְּמַר שְׁבִיָּה
אמָהֶל	הֵן מְשֻׁלוּ בְנוֹ	בֵּין אוֹיְבִים בְּאֵנוּ
אוייה	בְּנוֹי לְתַלְפִּיָּה	הַהֶפֶךְ תְּלוּלִיָּה
אמָהֶל	בּוֹ בֵּית אֱלִיל בְּנוֹ	הַשׁוֹנְאִים קָנוּ
אוייה	בָּאָה מְקוֹם רַעִיָּה	זִנְיָה וְנִכְרִיָּה
אמָהֶל	שָׁם שׁוֹקֵטִים לָנוּ	וְכַנֵּי זִנְיָת זָנוּ
אוייה	לֹא כֵן לְגוֹי נְהַיָּה	כֹּל תְּאֹוָה נְהַיָּה
אמָהֶל	וּבְאֵף נִתְצָנוּ	כִּי אֵל נִמְשָׁנוּ
אוייה	הִיָּתָה יַפִּיָּפִיָּה	וְלִשְׁעָרֵיָּרְיָה
אמָהֶל	לַעֲנֵי לְצָרֵינוּ	חֲרָפָה לְיִזְדְּעָנוּ
אוייה	הַתְּנַצְלָה עֲדִיָּה	הַתְּזָרָה וְתוֹשִׁיָּה
אמָהֶל	מִדַּת וְרִין פָּנוּ	רוֹב יוֹדְעִים בְּנוֹ
אוייה	צוּפָה וְהוֹמִיָּה	נִפְשֵׁי בְרוֹב עֲנִיָּה
אמָהֶל	יִשְׁקִיף אֱלֹהֵינוּ	מִתֵּי חֲחִינּוּ
אמָהֶל	הַיָּוִה יְכוּיִן שְׁהוּא א' מְצֻרֵי הַיָּוִה וְדוֹס	יְד רַב עֲלִילָיָה לְבָנוֹת שְׁלִישִׁיָּה
אמָהֶל	יֹאמְרוּ זִיתְעָנוּ	אֵן כֹּל מְשֻׁנְאֵינוּ

אחר שנכנס חרש אכ אחר הקינה הוואת אומרים

סדר חצות

על היכלי אבנה יומם ולילה : ולתפארת ציון עיר ההוללה :
 ולתפארת בני תמיד על חרבן פעמים ארץ צבי צבי
 יהושלים ועל עמך אשר הלך בגולה : ולתפארת בירת
 תפארת שם אויב לשמה הושיבני בידי נביות ושמה על זאת
 אבנה תמיד בקול ילדה : ולתפארת ספרי תורה כי חוללה
 תפארתך נפלה נורך מיום שחרב ביתך ושאי קינה על אהליכה
 ואהלה : ולתפארת חזקו עמי מהר אבנה דבריכם נקם אלבש
 ואשיב את שבותיכם תוך היכלי אשכון כבתחילה : כי מציון תצא
 תורה ותהילה : כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים :
 קינה היא ונהי והנה אשר איזן חבר ותקן הרב הסוגיא מפליא לעשות כסדר דוד מנצי וצוקל

ג

א

ארחי ורבעי אל לאש פנית
 לילה ויומם צאנך נחית
 תוכם מקום מקדש אשר אוית
 גם לחמד מזור וגם נפלית
 איך קשתך נגדס ולא רפית
 יום יום בלא פדיום מאר דפית
 חזוים בצו לצו ולא אבינו
 אכות במכאובות וגם בכינו

קול צעקת רועים במר יצוחו
 קול מר בכי תמרור ושם מי שחו
 קול יללת בנים אשר זנחו
 כי קבצו פארור ולא זרחו
 גם כל-בנות השיר בציר יצוחו
 כי מקדשי אל נמלחו נלקחו
 על נהרות בבל הלא נרמינו
 אבות במכאובות וגם בכינו

ד

ב

על משפנותנו אשר הפילו
 הלב כאש בוער והה הלילו
 יבכו בכי יעור ולא יעפילו
 יתאזרו בנים ואו ישכילו
 העיר בחומת אש בעזו יגרילו
 יתהוללו אומים ושי יובילו

איך בוססי זרים ואיך הלעיבו
 איך צוררו צרים ואיך העזיבו
 מי מעינת חכמה אשר הכזיבו
 פרחי לבנון אמללו הרקיבו
 איך טמאו מקדש ואיך התעיבו
 איך פגעו פיהם ואיך הרחיבו

אובות

וכמתמול

אִיבוֹת בְּמִכְאוֹבוֹת וְלֹא יִבְיִנוּ	וְכִמְתָּמוֹל חִיס וְחִמוֹל אָבִינוּ
אִיבוֹת בְּתִלְאוֹבוֹת וְהֵן אָבִינוּ	אָבוֹת בְּמִכְאוֹבוֹת וְגַם בְּכִינוּ

ועתה יי אבינו אתה אנהנו הדוכר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו

ואם החפץ האמר קינה זו

קינה לאומרה בערב ראש חדש בחצות הלילה

ועושה הוא קוננה ויכוננה על סוד הפסוק ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבני וגו' ועל הכתיר מלכות בית דוד בחשך סתרה ויהי לה בנין נערים סתרה

וגם כי בכל לילה נכון לאומרה * הלא בערבי ראש חדש עיקרה * כי אז ירדה בטל מעלות הרמוזות כקינה בטל נפילות ואחריון טל עליות ואם אז אומרה בערב ראש חדש יאמר במקום אקום בעור לילה :

אָבִיבָה בְּלֵב נִשְׁבֵּר

לתמרור יהודה וישראל

אָקִים בְּעוֹר לַיְלָה וְנִפְשִׁי נִבְהַחַח	יִכְבַּר בְּאֵב אָנוּשׁ וּמִכָּרָה נִחְלָה
דוּפַק בְּלִבִּי קוֹל דְּאָגָה צוֹרְרָה	הֵךְ אוֹכְלָה הַשֶּׁקֶט וְרוּחִי חוֹבְלָה
נִדְּהָ שְׁנַת עֵינַי וּכְיֹאזֹר נִגְרָה	וְיָמַי דְּמַעוֹת אֵשׁ וְדַמִּים גּוֹזְלָה
גִּזְוֹן בְּקִרְבִּי עַל מְלוּכָה שׁוֹרְרָה	הֵתָה לְרֹאשׁ פְּנֵיהָ וְעֵתָה נִפְלָה
נִפְלָה עֲטֹרַת רֹאשׁ גְּבִיחָה גְּבִרָה	צַפְזֵן וְדַרוּס יָם וּמוֹרַח חוֹלְלָה
נִפְלָה וְשִׁפְלָה מִצַּעֲפִירָה נִכְתְּרָה	בְּהָ עַם יְדִיד יַחֲדָיו בְּרוּס תִּמְעָלָה
נִפְלָה וְדַעַת בְּעֵלָה בְּהָ גַעֲרָה	אֲשֶׁר יִמְזֵן חֲסָדוֹ וּכְשִׁמְאֵל עוֹלְלָה
נִפְלָה וּלְבַתָּה בְּלִבָּה בּוֹעֲרָה	וּכְלָב חֲשׂוֹקָה אֶתְהַבְרָתָה חֲדִלָה
נִפְלָה הַרוֹסָה כִּי יִסֻּדָה הַעֲרָה	תִּמְהָ תִּהְלָתָה וְהִיתָה רִתְּהָלָה
נִפְלָה בְּלִי מִשְׁעֵן וְאַחֹזֵר נִזְרָה	מֵאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ אֲדָה כִּי נִטְרָה
נִפְלָה שְׁחוּרָה בְּנִקְוָה קוֹרְרָה	לֹא הוֹד וְלֹא הִדָּר וְנִגְדָה אִפְלָה
נִפְלָה דְחוּפָה בְּעֵנֶיהָ סוֹעֲרָה	כְּלָה חֲסוּדָה מִתְחַנְנָה נִבְדָּלָה

סדר חצות

נִפְלָה אֶהָה לִי לְמָקוֹם לֹא שֶׁעָרָה וְרֹאשׁ לְשׁוּעִים אֲשֶׁר לֹא פָלְלָה
 נִפְלָה וְחִסְרָה כָּל וְחוּץ לְשֶׁעָרָה חַ עַק בְּאַבְדָּה וְהַמּוֹלָה גְדוּלָה
 נִפְלָה וְכַמְעַט קֵט כְּחוּט הַשֶּׁעָרָה בִּינָה לְבֵן מוֹת שְׂאֵת לֹא יִכְדָּה
 נִפְלָה וּבֵין אִמָּה וְשִׁפְחָה נִסְתָּרָה מִתְנַבְרָה וּלְבוּשׁ שֶׁאֵר הַתְּנַצֵּלָה
 נִפְלָה לְבוֹר גְּלוּת וְשָׂמָה סוּגְרָה שֶׁאֲהַבָּה נִפְשׁוּ אֱהִי הִיא אֲשֶׁאֲלָה
 נִפְלָה וְאֲדַמְתָּה לְטָמֵא נִמְסְרָה עִירָה וְהִיכְלָה שְׁבִיב אֵשׁ אֲכַלָּה
 נִפְלָה וְטוֹב שֶׁפָּעָה אִמְתָּה אוֹגְרָה אֵף וּמַחְסִידִים עוֹלָלִיךָ שׁוֹכְרָה
 נִפְלָה וְאִיכָּה יָדָךְ צוּר קִצְרָה מָה זֶה הָאֵם נִפְשָׁךְ בְּצִיּוֹן גְּעָלָה
 אֵל נֹא רַפְאֵל נֹא לָהּ וְקוּם הַתְּעוֹרְרָה שֶׁכֵּן הַעֲלָה מִרְפָּא לְכָל הַפְּחִלָּה
 אֵל נֹא חוֹזֵר אֵל נִחַלְתָּךְ שֶׁפָּרָה הָרִים יְמִינְךָ פִּי עֲדָנָה כְּשֶׁלָּה
 אֵל נֹא אֲסוּף נְדַחִי עֲדַתְךָ נִפְוֶרָה זְכָרָה יְדִירוּת אֲהֲלִיבָה אֲהֲדוּרָה
 אֵל נֹא גִאֲוִלָּה חִישׁ וְלָמָּה אַחֲרָה כְּבִיר הָאֵל יִקְרָהֶךָ כִּי חוֹלָלָה
 אֵל נֹא פִדָה מְבוֹר אֲרוּסָה אוֹסְרָה וְלִמְעַנְךָ רַחוּם עֲשֵׂה שֵׁם לְךָ וְזָה
 אֵל נֹא כִנְשֶׁר חֲדָשָׁה וְכַנְעֶרָה חֲתוּלָה בְּסִדְר מַעְלוֹת בָּם שֶׁפָּלָה
 אֵל נֹא תִנְנָה עַל שְׁמִי הַטְּהַרָה מַלְכַת צְבָא מְרוֹם זֹרַע מוֹשְׁלָה
 אֵל נֹא לְבוּשׁ גִּאוּת וְעוֹז הַתְּאֻזְרָה כַּח אֲדַנִּי הַיְאֻדִירוּ גְּעָלָה
 אֵל נֹא מוֹשִׁיכְתָּה בְּזִיו שְׂדֵי בְרָא מַלְךְ צְבָאוֹת כֶּךָ תְּהִי מִסְתוֹדְלָה
 אֵל נֹא תִנָּה לֵב לָהּ יִי עוֹזְרָה כִּן יֵד אֱלֹהִים גַּם יִמִּין אֵל פּוֹעֵלָה
 אֵל נֹא בְרַעְתָּךְ לְמִדָּה חִישׁ מְהֵרָה בִּינָה וְרוּב חֲכָמָה לְרֹאשׁוֹ חוֹלָלָה
 אֵל נֹא בְקָרְמוֹתָה בְּכַתֵּר עֲטָרָה אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה הִיָּה חִישׁ גּוֹאֲלָה
 אֵל נֹא אֲבִי הַרְחָמִים הַתְּאֻמְרָה יְהִי שׁוֹב חֲשׂוֹף חֲכָמְתָךְ הִיא חוֹלָלָה
 אֵל נֹא בְרוּב חֲסִדְךָ שְׁנַת רְצוֹן קְרָא אִזּוּ תְהִיָּה מְכֻלּוֹל קְרוֹשָׁה סוֹלָלָה
 אֵל נֹא הַשְׁיִיבָנָה בְּגוֹל וּבְצִהֲלָה אֵל הַמְּנַחֵחָה צוּר וְאֵל הַנְּחַלְרָה

קינה לאוסרה ביום תשעה באב אחר על היכלי - סדרם ו' צו' קל לחן כליל זה יבכוון

דְּזוּרֵי נְהַפְדָּה	לְבִי נִשְׁפָּךְ	הִיָּה רִוָּה	נִוְעַף נִכְבָּאֵב
עַל כִּי יִקְשָׁה	שִׁנְיִי מַעֲשָׂה	לֹא מִן הַשֵּׁם	הוּא זֶה אֲדַנְּאֵב
			אֵיךְ

סדר חצות

ה

אִיךָ לֹא נִסְמָן
כִּי נִגְרַשְׁנוּ

מוֹל אָב רַחֲמָן
כִּי נִגְרַשְׁנוּ

שֵׁם הַדָּשׁ זֶה הוּא הַדָּשׁ אָב
וְיִתְזַמְּנוּ הַיָּמִים אִין אָב

כִּי

וְלֵךְ נָעִים
וְלִגְדוֹל כֵּן

לוֹ גַעְגּוּעִים
חֶק אֶל תִּכְן

גַּם כִּי יִשְׁגָה אָבּוֹ יִשְׂא
אָב שֶׁמַּחַל יִפְרֵה עֲשׂוּה

אִיךָ אָב עֵילוּם
אִיךָ לֹא יִמַר

עוֹשֵׂה שְׁלוּם
אִיךָ לֹא יִלְמַד

רַחֵם אָב עַל בְּנֵים נִשְׂא
קַל וְחוֹמֵר מִכְּבִּיז אָב

כִּי

וְיִשֶׁר מִשְׁשֵׁט
הֵן הוּא יִדִין
אִם עֲוֹנוֹ
מֵה בִינֵינוּ

אִיךָ לֹא נִשְׁפֵּת
הוּא בְּעַל דִּין
הוּא אָבֵינוּ
לְשִׁכְנֵינוּ

כִּי צְדִיק הוּא כִּי צְדִיק הוּא
גַּם יַעֲדֵר עַל אִישׁ בְּעוֹנוֹ
הֵנָּה אִין אָב מַעֲדֵר בְּבָנוּ
מֵה נּוֹעֵד כִּי יֵשׁ לָנוּ אָב

כִּי

דָּוָן אָב נִקְרָא
אִף הַמּוֹרָה
צוּר עֲשֵׂנוּ
אִיפֹה נִהְיָה

בְּדַבַּר תּוֹרָה
אָב יִקְרָא
גַּם רַבְּנוּ
כְּזֶה אוֹיֵה

בֵּין הַמְּגִדֵל
הוּא מִשְׁתַּדֵּל
וְיִכְרַב גְּדֵל
רַב מִתְקַנָּא וּמְשֻׁדֵּד אָב

כִּי

מִלֵּךְ נִשְׂא
שֵׁשׁ אוֹר פְּנֵיו
הַיָּרֵם דָּהוּ
אִיךָ אַחַר כֵּךְ

מֵאֵז עֲשֵׂה
מֵל לֵב בְּנָיו
אוֹמְנֵתוֹ
בְּמַעַט נִשְׁבַּח

אֶל יִשְׂרָאֵל מֵעֲשֵׂה אֲבוֹת
וְנִאֲלָם אֵז מִמְּכֹאבוֹרֵינוּ
הַשֵּׁיטָם עַל מֵים עֲבוֹת
כָּל מְצוֹת הֵכֵן עַל הָאָב

כִּי

זְכוּר הַזְכוּר
הַיָּאֵר כְּלָה
אִיךָ נִמְסָרָה

אֶל עַם יִקִּיר
גַּם רַעֲיָה לָהּ
גַּם כִּי סָרָה

הֵן בְּבִרְאשִׁית שֶׁפָּר שְׁמוֹת
וְאֶחָזֶת אִף בַּת צוּר רֹאשׁ אוֹמוֹת
הִיא לְשִׁלּוּחֵי בְּעַל בְּמוֹת

ה

סדר הצות

הן אביה	הוא ילנה	כי ולעולם היא	ברשות האב :
בו מבטחה	לו כל שבחה	הן מעשה	ומציאתה :
אך יגעל בה	משום איה	פי למנוול	מסר אזרה :
לא למונה	ולפרקונה	יפנה צר אך	לקבורה :
אך יתימר	זר כי יאמר	על בת האל	כי אין לה אב :

כי

אם לא גונן	צור החונן	בזכות אבות	הראשונים :
כי חס נעתם	עוז צדקתם	מהגין עוד	על הבנים :
לפה חמית	עד כי הצמית	בגלל אבות	טף וקטנים :
אך לא נשמר	חוק דין גמר	בן לא ישא	בעין האב :

כי

עתה נפטור	חסיד נעטר	אב לכהונה	ומשרת אל :
אף לא נתמך	אך נתמכרך	אב לשרפים	הוא מביא :
איפוא איה	כח ארה	אב חיות כי	סף האר אל :
גור טמא חל	על בית שחל	אב למרכים	ונשיא בית אב :

כי

הה' יחיד אל	הוד ישראל	עד אז בני	ידך הויר :
יה עור בגלל	שמך הולל	בין זר בודה	רת נכריה :
אל תוך חיקו	השב נקו	נקו שלם	מן העליה :
הב הב מלכי	חזן בנה כי	בוה יפה	כח האב :

כי

אל מסתתר	נא העתר	גל מחביון	הודך עליין :
אדר עושי	תורת משה	זכות חפש	אל עם אביון :
זיר למשיחך	יחיר זרחך	שרי שובה	נא אל ציון :
חוס אב נורא	כי אז נאמרה	בהפוך לטוב	החדש אב :
גרשנו	כי נגרנו	ויתומים ה	יינו הן אב :

סדר חצות

קינה לאומרה ביום השעה באב אחר הזוי נהפך

ב ורא עד אַנָּא יוֹנָתָךְ בַּמְצוּדָה • תוֹךְ פֶּחַ המוֹקֵשׁ עֲנִיָּה וּמְרִירָה •
ו בְּלִי בְּנִיָּה יוֹשֶׁבֶת גַּלְמוּדָה • צוֹעֶקֶת אָבִי אבִי אבִי
נ עָה גַם נָדָה מְקוּנָה הַיּוֹנָה • וְלִקְרַח וְחִירָף יוֹם וְלִילָה הַיּוֹנָה •
ה יָה עַת עֲזַבְתָּ אוֹתָהּ בְּיַד טוֹרָף • מִשְׁנֵי לְבִיא אבִי אבִי
ע בְּרוּי הַשָּׁנִים גַּם קִיץ גַּם חוֹרֵף • אָכַל הַצּוֹאֵר וּמֶלֶךְ הַזְּעִירָף •
מ יִתֵּן אֵלֶיהָ אֲבֵר פְּנִשְׁרִים • לְעוֹף בְּגִבְעוֹת וְלִדְלֵג עַל הַהָרִים • אבִי אבִי
ל בָּא עִם רוּחָהּ לְ תוֹךְ הַחֲדָרִים • אִזְ אֲשַׁבַּח עֲצָבִי אבִי אבִי
ו יַעֲצִים עָלֶיהָ עֲצוֹת הַיָּאֲנִישָׁה זָרִים • הַעֲזֹבִים אֱלִילִים •
כ יֵאָזֵן לָהֶם בְּיוֹשָׁה • גָּדוֹל מִכְּאוֹבִי אבִי אבִי
נ חֶסֶם עַל לְבָהּ אֵל שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים • דְּבַר נְחֻמָּה עַל לֵב הָעֲגוּמִים
ק בָּזָז נְדָחִים פְּזוּרִים בְּעַמִּים • וְגוֹאֵל תְּבִיא תְּבִיא תְּבִיא
ע דַּר אַנָּא בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן מִסְפָּד בִּירוּשָׁלַם אֲתָה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן תְּכַנֶּה
ח חֲזוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם •
ע וְהָיָה נָא יְמִינְךָ רְמָה • וְלִזְעוּמָה קָרָא נְחֻמָּה • וַיֹּאמֶר לְדָלָה
ע עֲגוּמָה • עֲנִיָּה סוֹעֶרָה נְחֻמָּה • עוֹרָה נָא חֲשׂוּף זְרָעָה וְגִלְחָה
נ נָא קִץ יִשְׁעֶךָ וַיֹּאמֶר לְשָׂה נְאֻלְמָה • עֲנִיָּה עוֹרָה נָא יְמִינְךָ
ה הָאֵל • וּפְדָה בְּרַחֲמִים יִשְׂרָאֵל • וַיֹּאמֶר לְדָל הַשּׁוֹאֵל • וּבָא לְצִיּוֹן
ג גּוֹאֵל • עוֹרָה נָא יְמִינְךָ עֲלִיּוֹן • וּבִנְה בְּרַחֲמִים עִיר צִיּוֹן • וַיֹּאמֶר
ל לְעַם דָּל וְאֲבִיּוֹן • כִּי נְחֶם יִי צִיּוֹן • כְּרַכְתִּיב
ה הַתְּנַעֲרִי מַעַפֵּר קִימִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם הַתְּפַתְחִי מוֹסְרֵי צִיּוֹאֲרֶךְ שְׁבִיָּה
ב בַּת צִיּוֹן • כִּי נְחֶם יִי צִיּוֹן נְחֶם כָּל חֲרַבְתֵּיהָ וַיִּשֶׁם מְדַבְּרָהּ
כ כְּעֶזְרָן וְעֲרַבְתָּהּ כְּגֹזֵי שְׁשׂוֹן וּשְׁמַחָה יַמְצֵא בָּהּ תוֹרָה וְקוֹל זְמִירָה •
א אֲתָה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי יִעֲרַת לְחַנּוּנָה כִּי יִבָּא מוֹעֵד •
ב בִּירְצוֹ עֲנִידֶךָ אֲתָה אֲבִיָּה וְאֲתָה • כִּי יִרְצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִיָּה יִכּוּן כִּי יִרְצוּ נְבִי
ע עֲפָרָה

סדר חצות

עֲפָרָה יִחַנְנוּ: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יי נִדְחֵי
יִשְׂרָאֵל יִכְנֶס: עַל־חֻמוֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַם
הַפְקַדְתִּי שׁוֹמְרִים בְּלַיְחֹם וְכָל־
הַלְלֵדָה תִּמְדָּר לֹא יִחְשׂוּ הַמּוֹכִירִים
אֶת־יְיָ אֱלֹדֵמִי לְכֶם: וְאֶל־תַּתְּנוּ

אלהים נמילי לטין כזה אף למד הא יוד מס
וס"מ בני אמת היא אלהים פנמים אלהים נס
וס ס"ג: ואח עפרה יחוננו ר"מ בני אלהים
פטיש ור"מ חדו פי מ"ה אמת הרמז בחלמ
הפסוק בר"מ מקיים אמילו מלס המוסו הרמז
בס"מ :

א רמזי לכם יכוין לנס קדם אלד היינו א אמות
ד סל רמזי ויכוין חסס כמו אלד כמו ס"מ סל
אל רופי לכם מוסד ונטסס לנס אלד :

דְּמִי לֹו עַד־יִכּוֹנֶן וְעַד־יִשִׁים אֶת־יְרוּשָׁלַם תְּהִלָּה בְּאַרְצָךָ: נִשְׁבַּע יי
בְּיָמֵינוּ וּבְיָרוּעַ עֵזוֹ אֶסְדָּאתָן אֶת־דָּנְךָ עוֹד מֵאֵכֶל לֹא־יִבְדָּד וְאִם־יִשְׁתּוּ
בְּנֵי־יִבְכָר תִּירוּשָׁךְ אֲשֶׁר יָגַעַת בּוֹ: כִּי מֵאֲסָפוּ יֹאכְלֵהוּ וְהִלְלוּ אֶת־
יְיָ וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתּוּ בַּחֲצֹרֹת קִדְשֵׁי:

מקח יכוין גי"מ ית"ג סד"א סס הונה ואהיה
נמילואו כזה יוד הא ואו אה א"ף הא יוד הא
ומ"ר כסס :

עיניך בני כמו אהיה לידך כזה אף הי יוד
הז ומו"ל לסנס :

הַטָּה אֱלֹהֵי אֹנֶךָ וְשָׁמַע פִּקְח עֵינֶיךָ
וַרְאֵה שְׂמֹמֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שְׂמָךְ עֵלֶיךָ כִּי לֹא עַל־דַּקּוֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מַפְלִים תַּחַנְנֵנוּ לְפָנֶיךָ כִּי־

עַל בַּחֲסֵד הַרְבִּים: יי שְׁמַעָה יי סְלַחָה יי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה לַתְּאֵחֶר
לְמַעַן אֱלֹהֵי בִישְׂמָךְ נִקְרָא עַל־עִירָךְ וְעַל־עַמָּךְ: הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֵי
וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִדְּם:

א כאול תערנ וכו' ושפטנו וכו' ס' מוזמרים אלז
מויסדיס על חסד המלכות לעלות עם דודס ח"ת
ונס ישרל כניסס כמסוק סנוכרת ויכוין כד' מוזמורי'
אלו חל ס' קלין דרמט' חילמט פילמס חסו כאל
מסרונ :

לְמַנְצָה מִשְׂכִּיל לְבַנְיָקָרָח: כְּאֹל
תְּעַרְגַּנּוּ עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֵּין
נַפְשֵׁי תְּעַרְגַּנּוּ אֱלֹהֵי: צְמֵאָה
נַפְשֵׁינוּ לְאֵלִים לֹא־חֵי מִתִּי אֲבוֹא וְאֶרְאֵה פְּנֵי אֱלֹהִים: הִיתְהַרְרֵה
לִי דַמְעָתִי לַחֵם יוֹמָם וּלְיֵלֶה בְּאֵזֶר אֱלֹהֵי כְּלֵי־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֵיךָ:

ב אלה אוכרה יכוין נס' זה נמלט אה נס ואסכס
ט"י כיווד סל תלי וכסס סל אדרס ט"סו' אהינס וס'
ע"ד בית אלהים י ואס סוח כליל סנומז יכוין כסך
אדרס סוח ססירט סנומז ססס מ"ס כמנין אדרס :

אֱלֹהֵי אֹכְרָה וְאֲשַׁכְּחָה עֲלֵינוּ נַפְשֵׁנוּ
כִּי אֲעִבְרוּ בְּפֶסֶךְ אֲדָרֶם עַרְבֵי־בֵית
אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמִּזִּין

חוננו מה־תִּשְׁחַחְחֵנוּ נַפְשֵׁנוּ וְתַהֲמֵנוּ עָלֵינוּ הוֹחִלֵנוּ לְאֱלֹהִים כִּי־עִזָּר
אֲדָרְנוּ יְשׁוּעוֹת שָׁנוּ: אֱלֹהֵי עָלֵינוּ נַפְשֵׁנוּ תִשְׁחַחְחֵנוּ עַל־כֵּן אֲזַכְּרָךְ מֵאַרְצָךְ

יִרְדּוּ וְחַרְמוֹנִים מִהַר מִצְעַר : תְּהוֹסֵף אֶל־תְּהוֹס קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיק
בְּלִמְשֻׁבְּרָה וְנִלְיָה עָלַי עֲבָרוּ : יוֹמָם וְצֵה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה
עִמִּי תְּפִלָּה לֵאלֹהֵי חַיִּי : אֹמְרָה וְלֹא סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתִּנִּי לְמָה קָדַר
אֶלַי בְּלַחֲץ אוֹיֵב : בְּרִצָּח וּבְעֲצוֹתַי חֲרַפְתִּנִּי צוּרֵי בְּאִמְרוֹס אֵלַי כְּל־
הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ : מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי וּנְפֹשׂ וּמִה־תִּתְּחַמֵּי עָלַי הַחוּלִי
לְאֱלֹהִים בִּי־עוֹד אֹדְנֵנִי יְשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי :

שְׁפַטְנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי מְנוּי לֹא־חֲסִיד מֵאִישׁ מְרֻמָּה וְעוֹלָה
תִּפְלַטְנִי : בִּי־אֲתָהּ אֱלֹהֵי מַעֲוֵי לְמָה וְנִחַתְנִי לְמָה קָדַר
אֶתְּהַלֵּךְ בְּלַחֲץ אוֹיֵב : שְׁלַח־אֹרֶךְ וְאִמְתַּךְ הַמָּה יְנַחֵנִי וּבִיאֹנֵי אֶתְּהַר־
קִדְשֶׁךָ וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ : וְאִכְוָאָה וְאֶל־מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל־אֵל שְׁמַחַת
גִּילֵי וְאֹרֶךְ בְּכַנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי : מִה־תִּשְׁתַּחֲוִי וּנְפֹשׂ וּמִה־תִּתְּחַמֵּי
עָלַי הַחוּלִי לְאֱלֹהִים בִּי־עוֹד אֹדְנֵנִי יְשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי :

לְמַנְצֵחַ בְּגִינּוֹת מוֹמֹר שׁוֹר : אֱלֹהִים יַחֲנֵנִי וַיְבַרְכֵנִי
יֵאָר פָּנָי אֲתָנִי סֵלָה : לְדַעַת בְּאַרְץ
אֱלֹהִים יַחֲנֵנִי וַיְבַרְכֵנִי

דְּרָבָה בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעַתֶּךָ : יוֹדֶה עַמִּים וְאֱלֹהִים יוֹדֶה עַמִּים כָּל־סָם :
יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים בִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֵשִׁים וְבְאַרְץ תִּנְחַס
סֵלָה : יוֹדֶה עַמִּים וְאֱלֹהִים יוֹדֶה עַמִּים כָּל־סָם : אֶרֶץ נַחְתָּה יְבוֹלָה
יְבַרְכֵנּוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יְבַרְכֵנּוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כְּל־אֶפְסֵי־אֶרֶץ :
לְמַנְצֵחַ מוֹמֹר לְרוֹד : יַעֲנֶה יְיָ
בַיּוֹם צָרָה יִשְׁגַּבֶּךָ שֵׁם וְ

אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יִשְׁלַח־עֲרֹף מְקַדֵּשׁ וּמְצִיּוֹן יִסְעֶרְךָ : יוֹכֵר כְּל־מִנְחָתֶךָ
עוֹלָתֶךָ יִרְשְׁנָה סֵלָה : יִתְּנֶלֶךְ כְּלִבְבֶךָ וּכְל־עֲצָתֶךָ יִמְלֵא : נִרְנְנָה
יְשׁוּעַתֶּךָ וּבְשֵׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְיָ כְּל־מִשְׁאוֹתֶיךָ : עֲתָה יְדַעְתִּי
הוֹשִׁיעַ יְיָ מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קִרְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יִמְיָנוּ : אֱלֹהֵי
רַכֵּב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים וְאֱנַחְנוּ וּבְשֵׁם־יְיָ אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר : דְּמֹר כִּרְעוּ
וּנְפִלוּ

א יכוין במוזמר זה כי חסד סהסיכס מפריב כאיב
וחסכ עכס חומס במוזמר יסככ כ' חז חנו שחליק
חלסיס יחכנו ולס חוס בספרס חיומר יכוין במוזמר
זה כפיכות ססס מ'ס וכססוק יסחחו וירכנו חומיז
מ'ט חסנו חומס סלילס :

א יכוין במוזמר זה אל סע מינין ססס כנגד ע קלין
דרחמת חילמס ככל' ב יענך יי כיום צרה ר'פ
ג' יבק וכן יי ביום צרה ישגבר ר'מ ג' יבק :

סדר הצות

ג ואנחנו קמנו ונתעורר ר"מ גי' יבק וכן קדשו
בגבורה ישע ר"מ גי' יבק וכן ועננו כיום קראנו
ר"מ גי' יבק סהס גי' סמות הויה אדני אהיה ויש
במזמור זה חש מומיו וסל תיבות הרי השמל ולכך
בזמן סיס מיהם כער חי למדס אזי הוא טוב לומר זה המזמור ולכוין בו בסוד החשמל כדי לסמור מומיו חכל
דט ולסלבים מומיו בסוד מלננס סל כסודס פילמס ססוד גי' אוד פניאל הנקרא מור המלכוס כיו סוסנכס דרין
כחוסנכס דרין וסכך היסכ :

וּבְפִלּוֹ וְאֲנַחְנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹרֵר : יי
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרָאֵנוּ :

לְדוֹר מְזֻמָּר לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וּיֵשְׁבֵי בָּהּ : כִּי־הוּא־עַל־יַמִּים
יִסְדָּה וְעַל־יָנָה יוֹת יִכּוֹנְנָה : מִי־עֵלָה בְּהַרְיֵי וּמִי־יִקְוִים בְּמִקּוֹם
קְרָשׁוֹ : נָקִי כַפַּיִם וְגַב רִלְבָב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמִרְמָה : יֵשׂא בְרִכָּה מֵאֵת יי וְצַדִּיקָה
סֵאלֶיהִ יִשְׁעוּ : יי דוֹר דּוֹרֵשׁוֹ
מִבְּקֵשֵׁי פְּנֵיהֶ עֵלֶב סֵלָה : שֵׁאוֹ
שְׁעָרִים וְרֵאשִׁיכֶם וְהַנְּשֹׂא פִתְחֵי
עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי־יִהְיֶה
בְּלֶךְ הַכְּבוֹד יי עוֹז וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר
בְּלַחְמָה : שֵׁאוֹ שְׁעָרִים וְרֵאשִׁיכֶם וְשֵׁאוֹ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :
הַלְלֵיהִ וְאוֹדָה יי בְּכָל־לֵבֵב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל יַעֲדָה : גְּדִלִים מַעֲשֵׂי יי
דְרוֹשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם : הוֹדוּהֶרָר פִּעְלוֹ וְצַדִּיקָתוֹ עוֹמֶדֶת
לְעַד : זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יי : טָרַף נִתַּן לִירְאֵיו יִזְכָּר
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : כַּח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת־לֵהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם : מַעֲשֵׂי
יָדָיו אֵמֶת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים בְּלִפְקֵידָיו : סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם
בְּאֵמֶת וַיִּשְׂרָר : פְּרוֹת וּשְׁלַח לְעַמּוֹ צִוְּיָה־לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא
שְׁמוֹ : רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יי שֶׁכֵּל טוֹב לְכָל־עֲשִׂיהֶם תְּהַלְלוּ
עוֹמֶדֶת לְעַד :

ב שאז שעדים ראשיכם יכוין כי עמה סה' כפ
ככסס ננן טלן לסהססס טס כסמות סלדוקיס
זיהו סמו סערים :

ג והנשאו יכוין זה סהס יסוד ומלכות כסלו
פמחי וכו' :

ד ושאו יכוין על ואז סהס ח ה סמו פמחי
טולס :

א יכוין כמ"כ וכה' אומיות כסולות סל סנצפך סהסס
כסלמו כף אומיות סל ח"כ : ב יכוין כיו מן חלו
כ' ססוקיס יוכלס ג' סמות כלך סקפה ייעצה וסס
סולסוס חסר חזות לילס כנזכר כזוהר פסספ טלח
לך וטוב לכווין כסס :

נוע תניע ארץ פשכור והתנודרה
כפלונה וכבר עליה פשעה ונפלה
לאתוסיף קים : והיה ביום

הוא יפקוד יי על צבא המרום במרום ועל מלכי הארמה על הארמה

כלך שעמה יעצה

א הכה כריך שמכסה בדממה בכל לילה על טונוחך
ומקסה חלפכי הס"י מחילה לכן חמור זה נכסיה
ונקסיה ומכסה מחילה ונחמד אל בת שבע וכו'

למנצח מומור לרוד: בבוא אליו נתן הנביא באשר

כא ארבת שבע: חנני אלהים כחסדך כרב רחמ'ך מחה פשעי:

הרב כבסני מעוני ומחטאתי מהרני: כי פשעי אני ארע וחטאתי

נגדי תמיד: לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק

בדברך תוכה בשפטך: הרבעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי:

הזאת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני באיוב

ואתה תכבסני ומשלג אלבין: תשמיעני ששון ושמחה תגלגל

עצמות דבית: הסתר פניך כחטאי וכל עונתי כחה:

ב לב טהור ברא מסון טהור כי קטא קטג קנא
לויני יודין דע"ב לוי אלהים נ"י רבוי ארנ
כזה א אדאג אדני: לוי אלהים ורוח נים טש

הויה נכמה כי ייה פמ'ליה ניי רכח גס וספמ'ת
וה נ"י קכא סך הכל נ"י שמו כמנין לוי אלהים ורוח
וכן טולה ורוח נכון חדש נניא י"ב כרופי הויה
בקרבו ניםט שר"י כסמט טו"לכ נפ"ט יאמר זה
הכסוק ויכוון לר"מ לב טהור ברא ויהו ר"מ טבל
ואו רוח נכון חדש נקרני סמין קדושט טמ נכר
בחדש על סטבל טמנו ופ"מ של לב טהור ברא הויה
אבר כי על ידי הטובלה הויה מטרר חמ חנר הקדוש
מטומאט של זוכמט כמט לכך ס"ה ורוד נכון חדש
הויה נהש ונחמד רצולני וכו'.

תפתח ופי יגיד תהלתך: כי ולא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה:

זכחי אלהים רוח נשברה לב: נשבר ונדכה אלהים לא תבוה:

היטיבה ברצונך את ציון תבנה: חזמות ירושלם: אז תחפץ זבחי:

צדק עולה וכליל אז יעלו על: מובחה פרים:

ג לב נשבר ונדכה ר"מ מנין אהים לא חבוה ר"ש
חל טפוח סוד ה' שמות מלכים טמס נ"י חל טוטט
כמסך נחיו המלמי דטטרי דזייר דאכסין היבמ'ר
מן ה' נכרוחט טנדעמ שלו טמס ה' שמות לסיס ינ"ב
טמ מלכים לא מנזח לכוידע כי שרש הפל בס ממש
מלכים והממיקס נכסמוט של ס"מ כוה כיווד טמ לביש
הכסוט הטרומו נר"מ לב נשבר ונדכה הממיקו דס"פ
שכס מומיט הרב טהור נ"י אור וסס סוד אלק לסה
אדייה וז' אלהים הרמויט נר"מ חל של לא מנזח
ממיקס טמ"ל של אלהים לא מנזח טמס סמיו טאור
נני מ'ו מיכני הויה דעב:

אל הינו

סדר חצות

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש
 לנו שובה עלינו בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונך
 בנה ביתך בביתחנה וכונן מקדשך על מכוננו והראנו בבנינו ושמחנו
 בהקינו וישב שכנתך לתוכו והשב פהנים לעבודתם ולוים לשירן
 ולזמרון והשב ישראל לנויהם (בין המצרים מיוספים) ושם געלה ונראה
 לפניך בשלוש פעמי רגלינו בכל שנה ושנה יהי רצון מלפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב והרחם עלינו ועל
 כהןך ברחמיה ורבים וחנהו מהרה ותגדל כבודו בימינו אבינו
 מלכנו העלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו ושם געשה לפניך
 קרבנותינו תמידיו בסדרן וכוספין כהלכתן :

שיר דמעה בשוב יי את שבת ציון היינו כחולמים : או ימלא
 לחוק פיננו ולשוננו רנה או יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות
 עסאקה : הגדיל יי לעשות צפנו היינו שמחים : שובה יי את
 שבתנו כאפיקים בנגב : הרעים ברמעה ברנה יקצרו : הלוך ילקו
 ובכה נשא משך הורע באיבא ברנה נשא אלפתיו :
 ואמר נאיש אשר אמו תנחמונו בן אנכי אנחמכם ובירו שלם
 תנחמו :

יהי רצון מלפני אלהי אבינו שבעימים שיהפוך האבל לשמחה
 בבנין בית הבחירה במהרה בימינו אכ"ר

ע"י העוסק במלאכה הקדש חולע משפחה החולעי
 יהושע בכ"ר מיכאל מסיצי ו'ל